

Til Procesbevillingsnævnet

Rådhuspladsen 45-47, 4. sal

1550 København V

post@procesbevillingsnaevnet.dk

kun fremsendt på mail

Masnedø, den 22. maj 2020

Ansøgning om anke af dom nr. 1-6637/2019 afsagt den 11. maj 2020 i Retten i Nykøbing F.

Sagen drejer sig om, at undertegnede afviser at give Vordingborg Kommune adgang til min ejendom for at tømme min bundfældningstank én gang hvert år.

Anmodningen er opdelt i 2 områder:

1. Rettergangsfejl
2. Det principielle i miljølovgivningen

Rettergangsfejl

Det er en strid, der har kørt imellem sigtede/undertegnede og kommunen i næsten 30 år.

Jeg synes, at det var uholdbart, at vi skulle have konflikten hvert år, når tømningsskibet kom forbi og havde derfor en samtale i februar 2017 med den nu ansvarlige i kommunen om en løsning. Hvis der ikke kunne indgås forlig, kunne en politianmeldelse komme på tale.

Kort før jul 2017 kunne jeg så læse i avisen, at jeg nu var meldt til politiet, hvilket jo i grunden var aftalen.

Jeg så frem til, at politiet ville kontakte mig, så jeg kunne blive afhørt og forklare, hvori mit problem bestod, hvis jeg tillod den årlige tømning, inden de rejste en politianmeldelse/sigtelse.

Det skete først året efter i oktober 2018.

Anklagemyndigheden foretog hverken en afhøring eller efterforskning, inden jeg modtog et anklageskrift i oktober 2018. Derfor udfærdigede jeg et forsvarsskrift med 11 bilag, som jeg sendte til politiet den 29. november 2018. Jeg håbede på lidt respons, men intet skete før indkaldelse til at møde i Retten den 19. december 2019.

Der var afsat ½ time til retsmødet, men da jeg ønskede 3 vidner, trods protest fra anklageren, som dog blev afvist af Retten, blev mødet udsat til den 7. maj 2020.

Jeg havde fået en kopi af bevisfortegnelsen, men undrede mig over, hvor alle de bilag var henne som jeg havde sendt til advokaten. Jeg havde i det mindste forventet, at nogle var vedlagt sagen.

Specielt studsede jeg over punkt 2, hvor der stod "Afhøringsrapport".

Dagen før retsmødet fik jeg ved min advokat mulighed for at bladere lidt mere grundigt i bilagene og var overrasket over, at kun mine fire siders forsvarsskrift var vedlagt, men ikke de 11 bilag. Skyndsomt måtte vi tage nye kopier og fremsende til Retten. Se [bilag 1](#).

Men det slutter ikke her. I det materiale, der var vedlagt fra kommunen, kunne jeg ikke se, at der var kopi af min korrespondance til Vordingborg Kommune blandt papirerne. Se [bilag 2](#). Jeg har søgt om aktindsigt, men har på nuværende tidspunkt intet modtaget. Se [bilag 3](#).

Konklusion

1. Anklagemyndigheden har ikke foretaget en afhøring af sigtede og efterforskningen har været ikke eksisterende
2. Har forsøgt at nægte sigtedes vidner afhørt
3. Har undladt at vedlægge materiale, som sigtede har fremsendt til sit forsvar
4. Vordingborg Kommunes forvaltningsenhed har undladt at vedlægge dokumenter, som den person, de politianmelder, har sendt til kommunen, som forklaring på, at en årlig tvangstømning strider imod den overordnede miljøbeskyttelseslov.

Herefter er det meget vanskeligt for dommeren at danne sig et retvisende billede af sagen. Jeg mener, at være udsat for et justitsmord og er stadigvæk noget fortørnet over den åbenbare lave moral de 2 involverede myndigheder er besiddelse af.

Havde anklagemyndigheden afhørt mig inden sigtelsen og jeg havde kunnet forklare baggrunden for det miljøstridige i en årlig tvangstømning, ville vi temmelig sikkert være kommet frem til en helt anderledes og frugtbar løsning uden at ulejlig domstolene.

Jeg er ikke jurist, men hvis muligheden for, at en sag kan hjemkaldes til fornyet behandling, hvis der er begået rettergangsfejl, ville denne sag være oplagt.

Det principielle i miljølovgivningen

I anklageskriftet er tre retsregler bragt i spil:

1. Miljøbeskyttelsesloven
2. Spildevandsbekendtgørelsen
3. Vordingborg Kommunes tømningsregulativ for bundfældningstanke.

I Grundlovens § 64 "Dommerne har i deres kald alene at rette sig efter loven...". Derfor har mit udgangspunkt siden starten af 1990'erne været bogstaverne i Miljøbeskyttelsesloven, der som den eneste af de tre, har været under behandling 3 gange i Folketinget inden vedtagelse.

Her vil jeg gøre opmærksom på lovens formålsparagraffer og specielt § 3, stk. 2.

"Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på

1) de ydre omgivelseres beskaffenhed og forureningens sandsynlige virkning på disse og

2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt."

I bemærkninger til Miljøbeskyttelsesloven, da den oprindeligt blev vedtaget, står:

"Brundtlandkommissionens anbefalinger om en bæredygtig udvikling er det nødvendigt at sætte ind med forebyggende indsatser, som ud fra et helhedsperspektiv søger at begrænse energi- og ressourceanvendelsen mest muligt [...] Under alle omstændigheder bør det fremhæves, at

krav om forureningsbegrænsning baseret på princippet om renere teknologi aldrig bør stilles som krav om anvendelse af en nærmere bestemt teknologi [...] den skal ikke låse den teknologiske udvikling fast."

Som det ses, påpeger lovgiverne (Folketinget), at der skal tages hensyn til hele det kredsløb og forbrug af ressourcer, som ethvert indgreb medfører. Man skal vægte proportionalitetsprincippet meget højere, end man ofte gør i dag "If it works don't fix it".

Grundlaget for Vordingborg Kommunes tømningsregulativ for bundfældningstanke ses i

kommunens spildevandsplan, hvor der henvises til Spildevandsbekendtgørelsen og som angivet i politianmeldelsen, nærmere bestemt § 58, hvoraf fremgår:

*"Kommunalbestyrelsen **kan** bestemme, at der i **hele** kommunen eller **dele** af denne skal gennemføres en fælles bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke. I så fald er enhver grundejer forpligtet til at gøre brug af ordningen". (kraftige typer – min fremhævelse)*

Altså, en kommune kan bestemme, men skal ikke. Hvis de beslutter sig for at gøre det, behøver det ikke at være hele, men kun dele af kommunen.

Men bestemmer en kommunalbestyrelse så endelig at vedtage en tømningsordning, behøver de kun at gøre det, hvor det giver mening og det kan også være med forskellige års intervaller. Under alle omstændigheder er de forpligtet til at undersøge hele det kredsløb og forbrug af ressourcer, en ordning medfører:

- Hvad viser måleresultaterne fra afløbet på en bundfældningstank før og efter en tømning
- Hvornår er der så meget bundfald i en tank, at rensningsevnen forringes
- Bliver bakteriekulturen i tanken forstyrret ved en tømning, så der også er negative effekter
- F. eks. kan det opleves, at der kan gå flere måneder, før rensningsevnen og bakteriekulturen har stabiliseret sig.

Så længe alle disse spørgsmål ikke kan besvares på et videnskabeligt grundlag, vil krænkelser af Miljøbeskyttelsesloven være overhængende, mener jeg.

F.eks. har min egen tank nu ikke været tømt siden 2011 og ved min seneste måling af bundfaldet, skal der mindst gå yderligere 11 år, før bundfaldet står så højt, at rensningsevnen påvirkes. Derfor har jeg af flere omgange opfordret Vordingborg Kommune til at igangsætte sådanne forsøg. Se et eksempel [Bilag 4](#).

I snart 30 år har jeg holdt mig til og forsvaret Miljøbeskyttelsesloven og var overbevist om, at jeg var på sikker grund. Den opfattelse havde Byretten tilsyneladende ikke.

Ikke alene jeg men formentlig også andre finder det meget principielt at vide, hvilket niveau i lovhierarkiet vi almindelige borgere dels bliver dømt efter/beskyttet af.

Mener dog, at det hele skrider, hvis myndighederne ikke har Advokatfirmaet Bech-Bruuns beskrivelse af den formelle lovs princip og saglige hensyn for øje:

- Den formelle lovs princip:
 - * Forvaltningsmyndighederne er bundet til at overholde lovene under udøvelsen af deres virksomhed og kan følgelig ikke træffe afgørelser, der er uforenelige med loven
- Enhver afgørelse skal baseres på saglige og relevante hensyn
 - * Fastlæggelsen af saglige hensyn sker sædvanligvis på baggrund af en lovs formålsbestemmelse og anvendelsesområde
 - * Dertil kommer lovens forarbejder som væsentligt fortolkningsbidrag (formålsfortolkning)

Set i lyset af ovenstående anmoder jeg Procesbevillingsnævnet om at give mig tilladelse til at anke dommen med nr. 1-6637/2019 afsagt den 11. maj 2020 i Nykøbing F.

Masnedø, 22. maj 2020

Jørn Rasmussen

NB. Når/hvis aktindsigter modtages eftersendes de til Procesbevillingsnævnet.

Bilag: 4 stk